No. 1884 Zaterdag 21 Februari 1920. 37ste Jaargang

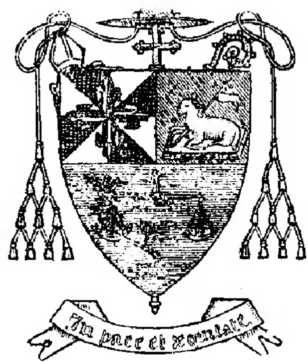
AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
St. Elizabeths-gasthuis.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Fr. Michael Gregorius Vuylsteke,

VAN DE ORDE DER PREDIKHEEREN,

door de genade Gods en de gunst van den h. Stoel

Tit. Bisschop van Charadrus en Apost. Vic. v. Curaçao,

aan de Geestelijken en Geloovigen van zijn Vicariaat,

ZALIGHEID IN DEN HEER.

God, die zich bij de schepping ten doel gesteld heeft, Beminde Geloovigen, zijn geluk aan anderen mede te deelen, wil den geheelen mensch op voeren tot het hoogst denkbare geluk, zoowel hier op aarde als in alle eeuwigheid. Als eerste daad van den Goddelijken Schepper zien wij zijn vaderlijke voorzienigheid een bijzondere zorg besteden aan de vorming van het huisgezin, als grondslag van dit aardsch geluk.

God begon met zelf het eerste menschenpaar met elkander als man en vrouw te verbinden.

God sloot aldus het eerste huwelijk, het huwelijk van één man met één vrouw. Zoo is het geweest van den beginne.

Dit eerste huwelijk, dit eerste huisgezin, was de oorsprong der menschelijke samenleving, der menschelijke maatschappij.

In den loop der tijden gaf God zijne heilzame wenken aan het Joodsche volk, dat Hij bewaarde voor de afwijkingen waaraan de overige, heidensche volken zich schuldig maakten, die Hij overgaf aan onteerende hartstochten. (1)

Maar, ofschoon de heidensche volken zich aan allerlei uitspattingen schuldig maakten, en tot een verbijsterenden staat van zedeloosheid vervielen, zien wij toch, ook bij de nog bestaande heidensche volken, dat het huwelijk als iets heiligs beschouwd werd. Een huwelijk sluiten was steeds een der voornaamste feiten in het leven der menschen. Vandaar gaat ook nu nog het sluiten van een huwelijk van de grootste, godsdienstige plechtigheden vergezeld, zels onder de meest verwilderde volken.

Alleen de moderne mensch beschouwt het aangaan van een huwelijk als een formaliteit, waaraan hij zich uit fatsoen moet onderwerpen. Hij bereidt zich op geen enkele godsdienstige wijze tot het huwelijk voor, laat zich door een leek in het huwelijk verbinden, omdat de Wet het nu eenmaal zoo eischt, en laat het weer even gemakkelijk ontbinden, als het hem in 't hoofd komt. Van heiligheid der huwelijksbanden, van onontbindbaarheid, van een trouw tot in den dood, is bij hem geen sprake.

Bij alle beschaafde en onbeschaafde volken echter, die nog eenig godsdienstig begrip hebben, wordt het huwelijk als iets heiligs beschouwd.

Waarom B. G.? Omdat bij hen de eenig ware opvatting van het huwelijk nog voortleeft.

Zij beschouwen het huwelijk, zooals zij het door de traditie, godsdienstige en volks-traditie, hebben leeren kennen, als een vereeniging van het hoogste gewicht, die onder Gods zegen tot stand moet komen.

Het huwelijk is daarom van zulk een gewicht, omdat het de oorsprong is van een geheel nieuwe familie, een nieuw geslacht, dat voor de toekomstige maatschappij van het grootste nut, maar ook van de rampzaligste gevolgen kan zijn.

Het is werkelijk van zulk een gewicht, omdat het één is, d. w. z. het huwelijk van één man met ééne vrouw. Deze eenheid heeft God zelf aan het huwelijk verbonden, als noodzakelijk voor den waren vrede in het huisgezin en voor de richtige opvoeding der kinderen.

Voor zulk een gewichtige verbintenis is een goede voorbereiding allernoodzakelijkst.

De keuze van een levensgezel moet ernstig geschieden en is zooveel te meer alle overweging waard, omdat het huwelijk onontbindbaar is, voor geheel het leven gesloten wordt.

Deze onontbindbaarheid heeft God zelve aan het huwelijk verbonden als noodzakelijk voor de zekerheid, de gerustheid der gehuwden, de opvoeding der kinderen en het in stand blijven der maatschappij.

Waar immers blijft de positie der vrouw, als haar man haar morgen kan verlaten?

Nooit is het huwelijk meer verheven opgevat dan sedert de verspreiding van het Christendom. Bij de Israëlieten was het huwelijk in hooge eere, maar Christus heeft het huwelijk hooger verheven dan ooit, door het op te nemen onder de Heilige Sacramenten. Christus heeft het huwelijk verheven tot de bovennatuurlijke orde.

Eenig begrip van de verhevenheid des huwelijks krijgen wij, als wij zien, hoe de H. Paulus de ondeelbare en standvastige vereeniging van man en vrouw vergelijkt met de vereeniging van Christus met zijne Kerk.

Christus noemt die Kerk zijne bruid. Hij kent geen andere dan haar. Hij is er door den band van eene onvergankelijke liefde mee verbonden. Hij heeft voor die Kerk, zijne bruid, zijn bloed gestort. (2) Die vereeniging is eeuwig, daar zij voortduurt in het toekomstige leven.

Zóó is ook de vereeniging van man en vrouw; zij is één en onverbreekbaar. „De getrouwde vrouw toch is door de Wet gebonden zoolang de man in leven is; maar, is haar man gestorven, dan is zij van de Wet des mans ontbonden. (3)

„Dat de vrouw niet scheide van den man, en in geval zij mocht gescheiden zijn, dat zij ongetrouwd blijve, of zich met haren man verzoene. (4) Dit zegt niet de H. Paulus, maar de Heer zelf. (5)

Dat de Stichter der Kerk niet anders wilde dan een huwelijk, dat één zou zijn en onverbreekbaar, blijkt ook uit de straffen waarmede de Apostelen in den eersten Christentijd diegenen bedreigen, die zondigen tegen de eenheid en onontbindbaarheid des huwelijks, d. i. tegen hen, die aan hunne echtgenooten ontrouw zijn en hunne wettige vrouw verstooten om een andere vrouw tot zich te nemen.

Trouw aan haren Goddelijken Stichter, Jesus Christus, en aan de Apostolische Overlevering heeft de Katholieke Kerk het huwelijk steeds in hooge eere gehouden. Zij heeft de eenheid en onontbindbaarheid des huwelijks voor niets ter wereld prijs gegeven. Zij hield immer vast aan de uitspraak des Zaligmakers: Hebt gij niet gelezen, dat Hij, die den mensch maakte van den beginne, hen man en vrouw heeft gemaakt? Hij heeft ook gezegd: Daarom zal een mensch vader en moeder verlaten en zijne vrouw aanhangen. (6) „Wat God dan heeft samengevoegd, dat scheide de mensch niet." (7)

Om geen andere reden heeft de Zaligmaker het Christelijk huwelijk als één en onontbindbaar ingesteld, en houdt de Katholieke Kerk daaraan zoo vast, dan ter wille van het huisgezin.

Het huwelijk nu is het fundament, het levensbeginsel van het huisgezin. Hoe hechter het huwelijk, des te hechter het huisgezin.

Het huwelijk veronderstelt kinderen, evenals het huisgezin, in zijn volmaakten vorm. Een huisgezin zonder kinderen is geen volmaakt huisgezin.

Welnu, zonder eenheid en onontbindbaarheid des huwelijks is geen richtige opvoeding der kinderen mogelijk. En dit is toch het voornaamste doel van het huisgezin: De goede opvoeding der kinderen.

In de geheele wereld is een streven merkbaar om aan het huwelijk zijn christelijk karakter te ontnemen, deels door gebrek aan geloof, deels door gemakzucht, zwakheid en zucht naar zingenot.

Ook onder onze Katholieken wordt het huwelijk niet christelijk genoeg opgevat, hetzij door onwetendheid, hetzij door lichtzinnigheid, gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel en zinnelijkheid.

Voor velen, helaas, is het huwelijk niets anders dan de overgang van een onwettige tot een wettige samenleving. Bij hen is dus van een ernstige voorbereiding tot het huwelijk weinig sprake.

Anderen gaan een huwelijk aan zonder eenig begrip van de verplichtingen, die zij op zich nemen tegenover hunne vrouw en kinderen.

Wederom anderen gaan een huwelijk aan zonder te weten, of zij een huisgezin kunnen onderhouden of niet.

Zeer velen beschouwen het huwelijk als een noodzakelijken maar kwellenden band, en zouden liever blijven in staat van ongebonden vrijheid.

Of wel zij zoeken het huwelijk uitsluitend om iemand aan zich te verbinden, die voor hen het dagelijksch bestaan goedkooper maakt.

De meesten, helaas, sluiten een huwelijk zonder elkanders karakter, goede en slechte hoedanigheden, bekwaamheden en gezondheid te kennen.

Het is dus hoog noodig, dat de jongelieden leeren zich ernstig tot het huwelijk voor te bereiden. Dat zij dan den raad inwinnen van hunne ouders, zoodra zij eenig plan gevormd hebben. Dat zij hunne Priesters raadplegen. Dat zij door gebed en het waardig ontvangen der Sacramenten den Wil God's leeren kennen.

De Congregaties voor jongens en meisjes zijn ook daarom van zulk groot nut, omdat de Priester de gelegenheid heeft de voorbereiding tot het huwelijk te behandelen.

Ofschoon het aantal christelijke huisgezinnen in den loop der tijden is toegenomen in het Vicariaat, en vele huisgezinnen tot voorbeeld kunnen gesteld worden, is de algemeene toestand nog verre van bemoedigend, ja, is zij in menig opzicht teleurstellend.

Het aantal onwettige geboorten, vooral in het stadsgedeelte, is nog ontzettend groot. En wie zal zeggen in hoeveel gevallen een getrouwde man de vader is van die kinderen? Zulk een man heeft zich dus schuldig gemaakt aan echtbreuk en is even schuldig als een moordenaar, (8) zooals de H. Jacobus schrijft.

Hoe kan de vrede in het huisgezin blijven bestaan bij dergelijke ongebondenheid?

Hoe kunnen de kinderen een vader eeren, die zich aldus vergrijpt aan een van God's voornaamste geboden: Gij zult geen overspel bedrijven? (9)

Hoe kan de maatschappij dergelijke individuen nog langer respecteeren en dulden?

En dat onze maatschappij dergelijke individuen respecteert en duldt, en hunne ongebondenheid niet anders beschouwt dan als eene onbeteekenende zwakheid, neen, zelfs dát mag niet, maar het hun als een recht toekent, ziet, B. G., dat is de publieke schaamte uitdrijven. Dat is, helaas, het karakteristieke in onze maatschappij: Het zedelijk ongeoorloofde is geoorloofd. Men telt het niet. Men voelt het niet. De publieke opinie is op dit punt afgestompt. En dit alles komt, omdat de publieke opinie de heiligheid van het huwelijk niet beseft.

Een noodzakelijk gevolg van deze ongebondenheid is het verwaarloozen van het *eigen* huisgezin, waardoor oneenigheid ontstaat, en ontevredenheid bij *eigen* vrouw en kinderen.

In veel gevallen zal mishandeling van vrouw en kinderen het gevolg zijn van die uitgesproken ontevredenheid.

En niet lang zal het duren, of de samenleving wordt onmogelijk, en de echtscheiding volgt.

Daar ligt dan het huisgezin als een huis in ruïne.

Alles een gevolg van het niet naleven van den raad des Apostels: Het huwelijk zij in eere gehouden in alles. (10)

Het kan niet anders of dergelijk gedrag heeft een rampzaligen invloed op de kinderen.

Voor de kinderen, voor wie het huisgezin een leerschool moest zijn van alle deugden, wordt het gedrag der ouders een oorzaak van bederf. Ook zij zullen dienzelfden weg opgaan, tenminste zeker het ouderlijk huis niet verlaten gewapend tegen de ondeugden hunner omgeving. Iedere veroordeeling immers van het kwaad houdt een veroordeeling in van het

Koloniale Raad.

Zitting van Maandag avond, den 2den Februari 1920.

Afwezig: de heeren B. E. van der Veen Zeppenfeldt, E. M. Penso, J. Sutherland, H. Statius Muller en S. M. L. Maduro, leden, allen met kennisgeving.

De Voorzitter doet mededeeling, dat ingekomen zijn:

een gouvernements-depêche, dd. 2 Februari 1920 No. 463, luidende:

„Naar aanleiding van Uwe missive, dd. 22 Januari 1920, heb ik de eer Uw College het volgende mede te deelen:

Zonder in discussie te willen treden wanneer de oorlogstoestand geëindigd is, zij medegedeeld, dat ondergeteekende onmiddellijk na zijn optreden als Gouverneur overwogen heeft de Buitengewone Inkomstenbelasting reeds voor het belastingjaar 1919|1920 in te trekken.

Twee overwegingen hebben er niettemin toe geleid de belasting voor 1919|1920 alsnog te handhaven.

Deze overwegingen zijn:

1o. De groote nood der Koloniale kas.

Het bedrag, dat deze zou derven bij het vervallen der Buitengewone Inkomstenbelasting op 1 Mei 1919, zou zijn ruim f 70.000.

Hiervoor, 't zij gelijk of gedeeltelijk, maar dan voor een behoorlijk bedrag, een equivalent te vinden was zeer moeilijk, zoo niet onmogelijk, in verband met het feit, dat het belastingjaar reeds ingetreden was en alleen een zeer abnormaal hoog bedrag aan opcenten op de Inkomstenbelasting het geëischte kon opleveren.

De verordening intrekken, zonder meer, was onverantwoordelijk tegenover de Nederlandsche belastingbetalers, die veel en veel zwaarder onder den belastingdruk staan dan hier, zelfs inclusief de Buitengewone Inkomstenbelasting, het geval is.

2o. De toepassing over 1919|20 was in overeenstemming met het beginsel van den ontwerper der verordening.

Immers, volgens de memorie van toelichting, heeft voorgezeten extra te belasten winst op de een of andere wijze te danken aan de groote veranderingen in het verkeer en de behoeften, welke de oorlog heeft teweeg gebracht.

Uit dit standpunt gezien, was de heffing 1919|20 de billijkste, die over al de jaren geheven is. Want wat is toch het geval?

Volgens artikel 7 wordt als vermeerdering van inkomen beschouwd het bedrag waarmede, blijkens den aanslag in de Inkomstenbelasting, het belastbaar inkomen over eenig jaar te boven gaat het belastbaar inkomen naar hetwelk de aanslag in die belasting over het jaar, waartoe de eerste Augustus 1913 behoorde, is geregeld, of eenvoudig gezegd (in verband met de heffing der Inkomstenbelasting, volgens art. 11 § 5 voor het belastingjaar 1919|20): „de heffing heeft plaats over het verschil tusschen het gemiddelde inkomen van 1911 en 1912 en van 1917 en 1918."

Juist in de jaren 1917 en 1918 zijn, voor wat Curaçao betreft, winsten gemaakt te danken aan de groote veranderingen in het verkeer en de behoeften, welke de oorlog teweeg gebracht heeft.

Uit het standpunt van den indiener der Buitengewone Inkomstenbelasting was dus de heffing van het jaar 1919|20 een zéér billijke.

Het ligt in de bedoeling de Buitengewone Inkomstenbelasting met ingang van 1 Mei 1920 in te trekken.

En door de reis van ondergeteekende naar de andere eilanden én door andere drukke werkzaamheden is de indiening van een daartoe

gedrag van hun vaders.

Ofschoon wij de hoop niet opgeven, dat velen door de vermaningen der Geestelijkheid en door de gebeden voor hunne bekeering gestort, hun ten hemel schreiende vergrijpen zullen inzien en hun zondig leven zullen verbeteren, verwachten wij vooral veel heil voor de toekomst van een meer grondige voorbereiding der jongelieden die trouwen willen en van een nauwere aaneensluiting der onbedorven elementen in Congregatiën en Vereenigingen, die de christelijke vorming der huisgezinnen behartigen.

Er moet op alle mogelijke wijze naar verbetering gestreefd. Want de toestand, zooals die nu heerscht, is een schande voor onze maatschappij, een oneer voor ons heilig geloof. Om uwentwil wordt de naam God's gelasterd onder de heidenen. (11)

En al zou het in andere streken nog erger zijn, dit neemt niet weg dat het hier al erg genoeg is.

Ik weet het, B. G., veel is toe te schrijven aan klimaat en omgeving, maar de goede elementen die, Gode zij dank, ook niet onder ons ontbreken, zijn een bewijs, dat het toch beter kán, als men maar moed heeft om Katholiek te leven, en zijn hartstochten te bedwingen.

Ons Katholiek Geloof met zijn versterkende heilige Sacramenten staat volstrekt niet machteloos om dat kwaad uit te roeien. Neen, B. G., ons geloof, onze bovennatuurlijke levensopvatting, van goede werken vergezeld, ons geloof, bezield door de liefde, is het eenige redmiddel onzer maatschappij. Krachtens dat H. Geloof komen Wij met Apostolische vrijmoedigheid, maar ook met vertrouwen op Gods hulp en Uw beterschap, tot U en staan onverschrokken tegenover U, zooals de profeet Nathan tegenover den overspeligen koning David en richten tot U dezelfde woorden: Gij zijt die man. (12)

Geve de goede God dat Onze woorden in dezen herderlijken brief tot U gesproken, U tot boetvaardigheid stemmen en u tot inkeer brengen. En mogen velen, die tot heden toe een schande zijn geweest voor ons heilig geloof, in de toekomst een voorbeeld zijn van trouwe vervulling hunner huwelijksbeloften, een voorbeeld van goede huisvaders, een degelijke opvoeding gevend aan hunne kinderen tot vorming van een beter nageslacht.

Laat ons B. G. in den H. Vastentijd, welke aanstaande is, nu eens voor goed beginnen met een echt katholiek leven. Dat het H. Sacrament der Biecht een heilzaam bad der wedergeboorte ons kracht geve een nieuw leven te beginnen, en de veelvuldige H. Communie met haar Goddelijk krachtvoedsel dat Katholieke leven door de bovennatuurlijke genade onderhoude.

Gij allen, B. G. bidt gedurende den H. Vastentijd veel voor de bekeering der zondaren, in het bizonder voor de bekeering van familieleden en vrienden. Spoort hen aan, wekt hen op, maar bovenal geeft zelf een goed voorbeeld.

Bidt voor Onze Moeder de H. Kerk en Haar zichtbaar Opperhoofd, den Paus van Rome, opdat de weldaden des vredes de verspreiding van ons H. Geloof, van Gods rijk op aarde, mogen bevorderen.

Bidt voor Nederland en Zijne Koloniën, voor Hare Majesteit de Koningin, Haar Koninklijk Huis en Haar waardigen Vertegenwoordiger den Heer Gouverneur onzer Kolonie.

Ten slotte bidt ook voor Ons en voor Uwe Priesters.

Krachtens de bepaling van (hier de Vastenwet afkondigen)

En zal dit Ons Herderlijk schrijven, volgens gebruikelijke wijze, in alle kerken en openbare kapellen worden afgekondigd op den Zondag Quinquagesima,

Gegeven op Curaçao, 29 Januari, 1920.

fr. MICHAEL GREGORIUS

Bisschop van Charadrus,

Apostolisch Vicaris van Curaçao.

(1) Rom. I, 26. (2) Ephes. V, 23, 27. (3) Rom. V, 2. (4) Cor. VII, 10, 11. (5) Cor. VII, 10. (6) Math. XIX, 4. (7) Math. XIX, 6. (8) Jac. II, 11. (9) Math. XIX, 18. (10) Hebr. XIII, 4. (11) Rom. II. 24. (12) II Reg. XII, 7.

Vasten- en Onthoudingswet voor het Apostolisch Vicariaat van Curaçao.

Volgens verschillende bepalingen van den H. Stoel en de laatste dispensatie, 18 October 1904 verleend, welke voor 30 jaren geldende zal blijven, en volgens de jongste uitgave van het Wetboek voor Kerkelijk Recht, is voor het Apostolisch Vicariaat van Curaçao de Vasten- en Onthoudingswet als volgt:

1°. Zij, die krachtens hun leeftijd tot VASTEN gehouden zijn, worden daartoe slechts verplicht op alle *Vrijdagen* der Vasten, op *Paaschzaterdag* tot 's middags 12 uur en op de *Vigilie van Kerstmis*.

2°. Het is verboden vleesch te eten op de *Vrijdagen* gedurende de Vasten, *Paaschzaterdagmorgen* tot 12 uur en de *Vigilie van Kerstmis*.

3°. Elken dag, dat men vleesch mag eten, mag men dit ook meermalen s'daags doen.

4°. De Onthoudingswet verbiedt alleen het gebruik van vleesch en vleeschsaus.

5°. Het gebruik van melk, boter, kaas, eieren en reuzel is toegestaan, ook op den Goeden Vrijdag.

6°. Vleesch en visch gebruiken bij den zelfden maaltijd is niet langer verboden.

7°. De Vasten en Onthouding verplichten slechts tot 12 uur 's middags van Paaschzaterdag.

8°. Iedere militair, die gebruik maakt van de militaire keuken, en alle zeevarenden, voor zoover zij beschouwd kunnen worden tot ons rechtsgebied te behooren, mogen elken dag van het jaar vleesch eten, behalve op den Goeden Vrijdag.

9°. Allen, die van deze Dispensatie gebruik maken, zijn niet *verplicht* in plaats van het vasten en onthouden andere goede werken te verrichten. Echter sporen Wij allen aan door gebed en werken van godsvrucht aan te vullen, wat aan hun boetvaardigheid mocht ontbreken, doordat zij van deze dispensatie gebruik maken.

Gegeven op Curaçao 29 Januari 1920.

fr. MICHAEL GREGORIUS

Bisschop van Charadrus,

Apostolisch Vicaris van Curaçao.

---

strekkend ontwerp, dat gelijktijdig ingediend zal worden met voorstel tot een nieuwe heffing der Inkomstenbelasting. vertraagd. Zoo spoedig mogelijk zal echter de indiening plaats hebben.

Voor wat betreft de interpretatie van de verordening, waardoor de onbillijkheid der belasting nog verscherpt wordt, zij opgemerkt, dat, hoewel onduidelijk in Uwe missive aangegeven, het volgende geval waarschijnlijk bedoeld zal zijn.

Een ambtenaar, die na 1 Augustus 1914 in de Kolonie is gekomen, werd aangeslagen in de Buitengewone Inkomstenbelasting. Hij kwam tegen den aanslag in beroep bij den Raad van Beroep en later bij den Minister van Koloniën.

Deze laatste was van oordeel, dat waar in art. 7 der Buitengewone Inkomstenbelasting gewag werd gemaakt van den aanslag in de Inkomstenbelasting over het jaar, waartoe de 1ste Augustus 1913 behoort, niet anders kan bedoeld zijn dan een aanslag in de *Curaçaosche* Inkomstenbelasting over dat jaar, zoodat personen, die over het belastingjaar, waartoe 1 Augustus 1913 behoort, niet aangeslagen zijn in de Curaçaosche Inkomstenbelasting, niet in de Buitengewone Inkomstenbelasting vallen kunnen.

De Ambtsvoorganger van den ondergeteekende ging met Zijne Excellentie den Minister van Koloniën accoord en stelde den ambtenaar op dien grond vrij, terwijl de Raad van Beroep ook later den aanslag van dien ambtenaar vernietigde.

Voor het jaar 1919|20 meende ondergeteekende, dat, waar deze eene ambtenaar vrijgesteld werd van de belasting, omdat hij 1 Augustus 1913 niet aangeslagen was in de Curaçaosche Inkomsten belasting, alle personen, die op dien datum niet in die belasting waren aangeslagen, op gelijken voet dienden te worden behandeid. Ondergeteekende gaf daarom den Inspecteur der belasting opdracht die personen nog geen aanslag op te leggen totdat antwoord van den Minister ontvangen was op zijn schrijven, waarbij hij den Minister berichtte, dat hij met de hierboven aangehaalde beslissing niet accoord ging. Immers art. 9 der Buitengewone Inkomstenbelasting 1917 (P. B. 1918 No. 7) voorziet, naar de meening van ondergeteekende, geheel in het geval, dat belastingplichtigheid ontstaat na 1 Mei 1914, hetzij door vestiging, hetzij door vermeerdering van inkomen. In het eerste geval wordt niet als basis genomen de berekening van den aanslag volgens art. 7 der verordening, maar wordt de vermeerdering van *inkomen* (art 9, 1ste lid) geschat. Bij de hierboven gereleveerde opvatting van den Minister zou óf art. 9 overbodig zijn óf in strijd met art. 7. terwijl, naar het ondergeteekende voorkomt, art. 9 geldt in gevallen, waarin art. 7 niet kan worden toegepast, en wel in die gevallen, waarin een aanslag in de *Curaçaosche* Inkomstenbelasting over het jaar, waartoe 1 Augustus 1913 behoort, niet bestaat.

Antwoord op dit schrijven is tot heden niet door ondergeteekende ontvangen."

De *Voorzitter* zegt, dat deze depêche zooeven is binnengekomen; hij heeft haar voorgelezen en zal haar ter griffie van den Raad doen deponeeren ter inzage van de leden.

Daarna werden het ontwerp *omtrent den verbod tot uitvoer van Nederl. en Koloniaal gemunt goud en zilver* zonder discussie of hoofdelijke stemming goedgekeurd. Bij het laatste ontwerp *in het belang van den omloop van Nederl. en Koloniale munten* waarover niemand het woord verlangde, wenschte de Voorzitter, alvorens het ontwerp in zijn geheel in stemming te brengen, even te motiveeren waarom hij geen hoofdelijke stemming houdt.

Het ontwerp is vrijwel overbodig! Dit blijkt uit de Memorie van Antwoord voldoende en ook de Afdeellingen hadden dat reeds ingezien. Het gemunt zilver, dat in de kolonie in omloop was, is, dank zij de medewerking van den handel en het publiek, grootendeels reeds in de kas van de Curaçaosche bank teruggevloeid. Spreker wil dit hier uitdrukkelijk constateeren.

Spreker zal, ofschoon een vijand van het vullen van onzen publicatiebundel met nuttelooze verordeningen. voor ditmaal zijn bezwaren laten varen, in het vertrouwen dat het Bestuur overeenkomstig de toezegging in de Memorie van Antwoord, de verordening niet zal toepassen, dan wanneer de noodzakelijkheid daartoe zich mocht voordoen.

De heer *Prakken*, gemachtigde van den Gouverneur, verkrijgt het woord en zegt het volgende:

Naar aanleiding van hetgeen de Voorzitter mededeelde, zal ik hier namens het Bestuur nogmaals melden, dat deze verordening niet dan in zeer bijzondere gevallen zal worden toegepast.

De woorden in de Memorie van Antwoord door den Minister nedergeschreven naar aanleiding van de behandeling van ditzelfde ontwerp in de Tweede Kamer — de Minister verklaarde daar, dat de Regeering van hare nieuwe bevoegdheid niet dan met groote behoedzaamheid zal gebruik maken — gelden ook voor Curaçao.

Het is hier zeker de plaats om de banken en den handel van Curaçao dank te zeggen voor de medewerking, verleend om het zilver zonder eenigen dwang vrijwillig in te leveren.

Het zal nog kunnen voorkomen, dat de een of ander niet vrijwillig het zilver zal afstaan en dan is speciaal artikel 1, laatste lid, een machtig wapen.

Het ontwerp in zijn geheel wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

De Voorzitter dankt den gemachtigde van den Gouverneur voor de door hem verstrekte inlichtingen, waarna de Vergadering gesloten werd.

KOLONIALE RAAD.

De dertiende maand.

Voorloopig Verslag.

Het afdeelingsonderzoek heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Met de strekking van het ontwerp. namelijk de ambtenaren enz, die door den langen duur der buitengewone omstandigheden financieel ten achteren zijn geraakt, eene geldelijke tegemoetkoming te verleenen, konden de Afdeelingen zich algemeen vereenigen.

Opgemerkt werd echter, dat de regeling der uitkeering in eens, zooals die in de Memorie van Toelichting is uiteengezet, niet in allen deele aan de door den noodtoestand geboden eischen beantwoordt en aan een bepaalde groep te weinig geeft.

Waar toch de meeste achterstand, bepaald nood heerscht, dat is in de gezinnen van ambtenaren enz. met kleine traktementen. Daarentegen verkeeren de ambtenaren enz., die geen kostwinners zijn, geen gezin hebben te onderhouden, in vrij wat gunstiger condities. Iets beter staan natuurlijk zij er voor, die traktementen van f 5 000,— en meer genieten en ook de ambtenaren met zelfs kleine traktementen, die, zonder kostwinner te zijn, geen eigen huishouding voeren.

Het wilde daarom den Afdeelingen voorkomen, dat de ontworpen regeling niet in voldoende mate voorziet in den nood van wie het meest steun noodig hebben en daarentegen ietwat milder is ten aanzien van de ambtenaren met hooge traktementen en de ongehuwden.

Binnen de grenzen van het begroote bedrag ware er eene andere regeling te treffen, die voorzeker beter aan de bedoeling van het Bestuursvoorstel zou beantwoorden.

De Afdeelingen gaven het Bestuur daarom algemeen in overweging de uitkeering te doen volgens de groote lijnen, hieronder volgende:

a. aan gehuwden of kostwinners van ouders, grootouders, broeders of zusters anderhalve maand salaris voor zoover zij eene bezoldiging genieten tot f 1 600,—;

bedraagt het salaris meer dan f 1 600,—, dan wordt over het meerdere tot en met f 4 000,— een halve maand salaris toegekend;

b. voor ongehuwden, eigen huishouding voerende, 75 % van de volgens vorenstaande beginselen berekende tegemoetkoming;

c. voor alle andere ongehuwden 50 % van de volgens letter *a* berekende tegemoetkoming.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 12n. Februari 1920.

De Rapporteurs,

ED. S. LANSBERG.

S. M. L. MADURO.

Ingezonden.

Curaçao, 16 Februari 1920.

Geachte Redactie,

Het sympathiek gestelde stukje over *Onze Militaire Kapel* in het laatste nummer van Uw blad geeft mij aanleiding tot enkele opmerkingen, waarvoor ik U beleefd een plaatsje verzoek.

De redenen door U aangegeven voor het dalen van het artistieke peil van het muziekkorps kan ik niet anders dan juist noemen, doch het beroep, dat U ten slotte ook op mij doet ten einde de gewenschte verbetering te verkrijgen, kan ik niet aanvaarden. U zelf maakt in het bewuste stukje zeer terecht de opmerking, dat het belang van de Kolonie, o. a. met het oog op het steeds toenemende vreemdelingenverkeer, een *goed* muziekkorps eischt. Welnu, is daarop mijn antwoord, laat de Kolonie daar dan ook zelf eens wat voor doen.

Dat het kleine garnizoen hier een eigen muziekkorps heeft, is al eene uitzondering, daar in Indië alleen afdeelingen ter sterkte van een Bataljon zich de weelde van een eigen kapel kunnen veroorloven. Alleen om de militairen hier een afwisseling te brengen in hun overigens vrij eentonig bestaan, zijn de opvolgende Ministers van Koloniën bereid geweest afzonderlijke gelden voor een muziekkorps op hunne begrootingen te brengen. Dit zuiver militaire doel is tot nog toe geheel bereikt, en al zijn ook voor dit doel mutaties in het muziekkorps niet gewenscht, zoo wordt het nadeel hiervan veel meer gevoeld bij het geven van openbare concerten, dan bij het maken van marschmuziek of het geven van uitvoeringen voor de militairen, die lichte eenvoudige muziek ten slotte het meest waardeeren.

Ik zou dan ook stellig geen vrijheid kunnen vinden om in een tijd, waarin bezuiniging op militaire uitgaven een algemeen wachtwoord is geworden, aan den Gouverneur voor te stellen voor het muziekkorps meer gelden op de staatsbegrooting uit te trekken. Zou ten slotte het geven van openbare concerten boven de krachten van het muziekkorps gaan, dan zouden deze eenvoudig worden stop gezet.

Wil men dit voorkomen, dan is financieële steun noodzakelijk, en deze zal moeten komen uit de kolonie zelf. Deze steun kan op twee manieren worden verleend, n. l. óf door betaling voor de te geven openbare concerten, zooals overal in Holland door de Gemeentebesturen geschiedt, óf wel door het geven van een jaarlijksche subsidie. Of deze laatste zou moeten komen uit de Koloniale kas, dan wel door particulieren zou moeten worden bijeengebracht — er bestaat hier immers een vereeniging ter bevordering van het vreemdelingen-verkeer, die dit mooi zou kunnen doen — is iets, wat ik niet waag te beslissen, al voel ik zelf het meest voor de laatstgenoemde manier, omdat steun uit de Koloniale Kas ten slotte toch weer hierop neer komt, dat Holland de zaak betaalt. En dat is immers de bedoeling niet?

Deze steun zou van dien aard moeten zijn, dat daaruit belooningen konden worden uitgekeerd voor vrijwillige medewerking van bekwame oud-muziekanten, die wegens bevordering geen deel meer uitmaken van het muziekkorps, en tevens tot verhooging van de muziektoelage der muzikanten, om te voorkomen, dat deze uit zucht naar promotie het muziekkorps ontrouw worden.

De door U voorgestane uitbreiding van het muziekkorps, hoezeer uit muzikaal oogpunt ook gewenscht, zal niet licht de goedkeuring van den Minister van Koloniën verwerven, naar ik vrees. Alleen als van den Kolonialen Raad zelf daartoe een krachtigen aandrang werd uitgeoefend, zou er misschien eenige kans bestaan. In hoeverre dat lichaam hiertoe bereid zou zijn, kan ik niet beoordeelen.

Met dank voor de verleende plaatsruimte teeken ik

Hoogachtend Uw dw.

VAN ROGGEN.

Noot van de Redactie.

Wij danken den Hoog Ed. Gestr. Heer VAN ROGGEN, Commandant van het Garnizoen voor zijn even sympathiek antwoord. Al hebben wij *niet* gekregen, wat wij zoo gaarne zouden gewenscht hebben, wij weten nu ten minste langs welken omweg wij datgene wat wij wenschen misschien wèl zullen kunnen bereiken. Wanneer nu particulieren, die sympathie gevoelen voor ons muziekkorps, te zamen met de leden van den Kolonialen Raad in deze zaak zoudenwillen samenwerken, zou het doel zeker bereikt worden.

Van den Kolonialen Raad, die het vorig jaar een zelfstandig voorstel indiende en aannam tot een bijdrage voor de dames-Vereeniging *Entre nous* voor het Park „Wilhelmina", zou een dergelijk voorstel als door den Heer van Roggen bedoeld, zeker met evenveel recht kunnen verwacht worden, ook al zou het Bestuur der Kolonie bij de indiening der begrooting geen termen vinden om zelf daartoe het initiatief te nemen.

Des te meer zou een dergelijke post op onze begrooting kans van slagen hebben, ook door den Minister van Koloniën te worden overgenomen, indien er te voren reeds klinkende bewijzen aanwezig waren, dat ook door onze burgerij het voortbestaan van de bloei van onze stafmuziek op prijs gesteld en dat er uit vrijwillige bijdragen een flinke som bijeengebracht werd.

Wij zijn het geheel eens met den geachten schrijver van het ingezonden stuk, dat het allermeest op den weg der *Vereeniging voor Vreemdelingen-Verkeer* zou liggen, om het initiatief te nemen de burgerij daarvoor warm te maken. Ook al zou deze Vereeniging *dit jaar* wegens den slechten staat harer financiën, zelf nog geen groot bedrag voor dat doel kunnen afzonderen, toch maakt het doel harer statuten haar tot het aangewezen lichaam, waarvan deze aktie dient uit te gaan. Dan vertrouwen wij dat de burgerij geen nieuwe aansporing noodig heeft om voor dit mooie doel de koorden der beurs zoo wijd mogelijk open te halen.

Doch het is niet alleen de *financieële* zijde van deze zaak, die dient opgelost. De Heer VAN ROGGEN heeft de bescheidenheid wat al te ver gedreven, door zich zelven nagenoeg geheel uit te schakelen.

Ook al wordt de financieële kwestie bevredigend opgelost, dan blijft nog de medewerking van den Commandant der troepen onmisbaar.

In ons vorig stuk hebben wij aangetoond, dat om het muziekkorps op peil te houden het noodzakelijk is dat het aantal leden tot ongeveer 25 wordt uitgebreid. Wanneer de Commandant van het Garnizoen daartoe wil medewerken door die ontbrekende leden af te staan en hen de gelegenheid wil verschaffen niet alleen aan concerten, maar ook aan de absoluut noodzakelijke repetities deel te nemen, dan is de zaak gezond.

Daarop rekenen wij stellig.

Berichten uit de Kolonie.

Scheepvaartberichten.

Geregeld plaatst het Agentschap alhier van de K. W. I. M. in het *Boletin Comercial* de lijst van de booten met de dagen van aankomst, natuurlijk ten gerieve van den handel en der passagiers. Te meer is het daarom te bejammeren, dat die lijst niet altijd betrouwbaar is en niet geregeld wordt gewijzigd en tot den laatsten dag bijgehouden. Meermalen komt het vóór, dat een boot reeds eenige dagen vertrokken is, terwijl in die lijst diezelfde boot nog steeds verwacht wordt.

Zoo staat nu de *Prins der Nederlanden* reeds de geheele week genoteerd als zullende den 4 Februari uit Amsterdam vertrekken om van Suriname langs de gewone havens via Curaçao naar New York de reis voor te zetten, terwijl op 4 Februari in de Couranten van Suriname reeds vermeld stond, dat de Directie van de K. W. I. M. te Amsterdam aan zijn agent telegrafisch bericht had gezonden, dat het s. s. *Prins der Nederlanden*, dat op 4 Februari van Amsterdam naar Suriname zou vertrekken, tengevolge van groote reparaties, die waarheid niet zou kunnen waarnemen. In haar plaats zou op ongeveer denzelfden datum het vrachtschip *Irene* naar Suriname vertrekken. Dit schip gaat echter niet naar New York, maar vertrekt van Paramaribo naar Guatemala.

— Blijkens berichten hier ontvangen is de motor-goulet *Misoa* varende tusschen Venez. havens en Maracaibo bij kaap Roman is op het strand geloopen. De sleepboot *Samson* is van hier daarheen vertrokken om hulp te brengen en hem van daar naar het dok van Puerto Cabello te sleepen.

— Het stoombootje *Sigogne* van de *Carribbean Steamschip Co* blijkt niet voor zijn taak berekend en zal zoo spoedig doenlijk weer naar New-Orleans vertrekken.

— Een vorige maal berichten wij, dat door den Heer C. W. JONKHEER WZN. het contract met de *Lelia* als pakketschoener tusschen Bonaire-Curaçao-Aruba was opgezegd. Van gezaghebbende zijde maakt men ons opmerkzaam, dat dit bericht niet geheel juist is, daar het contract door het Gouvernement zelf is opgezegd en een nieuw gesloten met den Heer M. BOOM eigenaar van de *Frieda*, die grooter en ruimer en beter voor het doel geschikt is. Bovendien worden op deze goulet nog eenige flinke verbeteringen van W. C. en badgelegenheid aangebracht, waardoor deze nog beter ten gerieve van de passagiers zal dienen. Wellicht kan van deze verandering van schoener tevens gebruik gemaakt worden om ook aan de bezwaren van Aruba, nader beschreven in *La Cruz* van deze week in de Correspondencia van Aruba, eenigszins te gemoet te komen.

— Den 1sten Maart treedt de *Virginia* in dienst van het Gouvernement als pakketschoener tusschen de drie Bovenwindscheeilanden. Voor die eilanden zal door deze goulet een reusachtige verbetering tot stand komen.

Ook de *Estelle* en ons eiland zullen indirect daardoor gebaat worden, door dat de *Estelle* voortaan beter op tijd van daar zal kunnen vertrekken en geregelder elke maand zijn dienstreis tusschen Curaçao en Saint Martin zal volbrengen.

De Amerikaansche Oorlogsboot.

De vorige week vergaten we nog te melden dat ZExc. de Gouverneur met den Commandant en den staf van het Amerikaansche oorlogsschip *Colombia*, dat de vorige week onze haven bezocht, op Vrijdag een auto-tocht maakte naar de plantage en de grot van Hato, en den volgenden dag naar *Caracasbaai*, de phosphaatmijnen van *Santa Barbara*, en het Struisvogelpark *Albertina* op Choloma.

Deze week Donderdagmorgen 9 uur, is weer een andere Amerikaansche oorlogsboot de *Prometheus*, nog grooter dan de *Colombia*, komende van Martinique hier binnengevallen. Het schip staat onder commando van Kapitein R. DRACE-WHITE.

Het heeft een water verplaatsing van 12000 ton en een bemanning van 400 man. Er werden bij aankomst geen saluutschoten gelost, om reden deze boot geen andere dan kanonnen van zeer groot kaliber aan boord heeft, die voor saluutschoten niet geschikt zijn.

Gisteren morgen bracht de Gouverneur een bezoek aan boord. In den namiddag heeft deze boot onze haven weer verlaten met bestemming naar Colon.

Rattenplaag.

De Stoomboot *Lake Crescent* die hier onlangs van New York binnenkwam, is in de laatste haven door middel van blauwzuurgas (zwavelzuur met cyankali) ontsmet. Bij de opening van de ruimen werden ongeveer 10,000 doode ratten gevonden, een 40 tal dieren leefden nog. Wat wel het ergste van dien massamoord bleek te zijn, was dat bij 19 exemplaren pestbacillen ontdekt werden, die dus gelukkig onschadelijk gemaakt zijn. Datzelfde ontsmettings proces is door Dr. den Houter indertijd ook hier ingevoerd en steeds met gunstig succes toegepast.

Oficieële Berichten.

Aan den hulpseiner bij den post voor D. T. alhier H. B. Clara is tot herstel van gezondheid vijftien dagen verlof verleend.

Mej. Aletta Scholtens is aangewezen om het hoofd der Wilhelminaschool bij ontstentenis te vervangen.

Aan den tijdelijken 2den kommies 2de klasse J. A. Evertsz is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

Mej. I. de Reede is tijdelijk aangesteld als 2de be ambte en werkzaam gesteld ter Administratie van financiën.

Tot tijdelijk hoofd van de te St. John op Saba opgerichte openbare school is benoemd de tijd onderwijzer 3de klasse E. A. L. Hassell, en tot kweekelinge, tevens onderwijzeres in handwerken, Mej. Mary Keive.

Aan den agent van politie 2de klasse L. A. Baart is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

I. R. de Cuba is tijdelijk benoemd tot 3de kommies 2de klasse.

De agent van politie 2de klasse H. Groenenberg is uit 's lands dienst ontslagen.

Martinus Winster is tijdelijk aangesteld als drijver van den motor van de havenpolitieboot.

Aan het hoofd van den post voor D. T. op Bonaire J. Z. Hermans is tot verder herstel van gezondheid een maand verlofsverlenging verleend.

Aan den R. K. Geestelijke van den 2n rang alhier B. A. Gijlswijk is om gewichtige redenen negen maanden verlof verleend; met vergunning zijn verlof buiten de kolonie door te brengen.

De heer W. R. Plantz is ontheven uit de betrekkingen van bode van den Gezaghebber van St. Eustatius, enz. en benoemd tot 2den klerk, werkzaam ten kantore van den Gezaghebber van de bovenwindsche eilanden op St. Martin.

N. G. H. Rosbergen is eervol ontheven uit de betrekking van magazijnmeester bij het Departement van Openbare Werken en G. G. Gilzon is als zoodanig benoemd.

Diefstal.

De politie heeft een goede vangst gedaan. Toen de *van Rensselaer* de vorige maal hier uit Holland kwam, werd door een der passagiers bij de politie aangifte gedaan, dat hem gedurende de reis voor een aanzienlijke waarde aan gouden, zilveren en juweelen kostbaarheden door een onbekende ontstolen was. Eerst dezer dagen werd de dief gepakt toen hij die voorwerpen voor een onbeduidende som van de hand trachtte te doen.

Volgens de lijst der gestolen voorwerpen door den passagier, alvorens zijn reis met de *van Rensselaer* voort te zetten, de politie in handen gesteld, ontbreekt slechts een klein gedeelte aan het ontvreemde.

De dief is een zekere MANUEL ABELLA, die naar het schijnt ook als valsche munter zijn slag zocht te slaan.

Liga di Socorro.

Wegens plaatsgebrek is het ons onmogelijk den uitslag van de Loterij der *Liga di Socorro* in ons blad op te nemen.

Deze lijst beslaat een heelen kolom druks. De bezitters van loten verwijzen wij daarom naar deze lijst, opgenomen in het nummer van *La Cruz* van deze week Woensdag.

Voor hongerend Oostenrijk.

Volgens bericht in het *Boletin Comercial* heeft de collecte alhier onder de ingezetenen, gehouden voor de hongerlijdende kinderen van Oostenrijk-Hongarije de buitengewoon hooge som van 7 278,66 fl opgebracht, welke som naderhand met een nagekomen gift tot 7.281.16 fl gestegen is. Wij herinneren ons niet, dat op Curaçao een collecte ooit zulk een hoog bedrag heeft opgeleverd. Voor het overige verwijzen wij naar de *advertentie* van het Comitié in dit nummer.

Het bedrag is aan de Comité's in Holland overgemaakt.

Werkstaking te Amsterdam.

Volgens een telegram hier deze week gepubliceerd is er een algemeene werkstaking uitgebroken onder de transportarbeiders in het havenbedrijf te Amsterdam, hetgeen zeker ook wel een nadeeligen invloed zal uitoefenen op de vertrekdagen der verwacht wordende booten der *K. W. I. M.*

Cuba-Aruba.

Gedurende de eerste drie dagen dezer maand zijn van Aruba met de gouletten *Amadeo*, *Albertina* en *20 de Julio* 189 werklieden naar Cuba vertrokken, waaronder dezen keer ook 19 vrouwen en kinderen.

Tot op den datum van 3 Febr. waren er op Aruba 610 personen genoteerd, die van het begin van dit jaar, dus in een maand tijds naar Cuba waren vertrokken.

Het schijnt, dat er op Aruba niemand meer over is, om nog naar Cuba te gaan. Als bewijs daarvoor diene dat de barken, die de werklieden naar Cuba hebben overgebracht, nu weer reizen naar Maracaibo en andere havens maken.

Naar schatting zijn in het geheel van Aruba alleen bijna 2500 personen naar C. vertrokken, dus ongeveer bijna ¼ deel der bevolking.

De ex-Kaiser.

Latere berichten over de uitleveering van den Duitschen Keizer melden het volgende:

Onder dagteekening van 7 Febr. wordt gemeld, dat deze kwestie ook in de Staten Generaal is besproken en het weigerend antwoord der Regeering aan de geallieerden werd goedgekeurd. Ook de socialisten keurden de handelwijze der Regeering goed, doch meenden dat de Regeering de vrijheid van den Keizer nog meer moest beperken.

Ook van Kol heeft er niets tegen, dat den Keizer wordt toegestaan in Holland te blijven, mits hij zijn verblijf *niet* vestige in de nabijheid der grenzen. (Dit telegram is hier *foutief* overgeseind).

In de bladen van Caracas staat uitdrukkelijk: („*Pero* NO *cerca de una frontera*).

Hierop antwoordde de Oorlogsraad dat zij het verblijf van den Keizer in Holland als gevaarlijk blijft beschouwen voor den Europeeschen vrede, en hoopt verder dat Holland de onderhandelingen hierover opnieuw zal aanknoopen. De Geallieerden schijnen van plan te zijn Holland over te halen om den Keizer op een der eilanden van Oost-Indië te interneeren. De Duitsche Regeering schijnt zelf de complete verantwoordelijkheid op zich te nemen, dat de vrede niet zal verstoord worden, en wil zelf de curateele over den Keizer op zich nemen.

A. A. V.

De leden der A. A. V. worden beleefd uitgenoodigd om op a.s. Maandagavond te 8,30 in het „Kransje" bijeen te willen komen tot het houden eener algemeene Vergadering.

Te behandelen onderwerp: *13e maand-salaris.*

Willemstad, 20 Februari 1920.

De 1e Secretaris, H. SCHOTBORGH.

Dankbetuiging.

Otschoon wij nooit in twijfel getrokken hebben, dat edelmoedigheid een der hoofdtrekken van 't karakter der bewoners van dit kleine, doch schoone eiland vormt, kunnen wij toch de gelegenheid, die zich nu aanbiedt, niet laten voorbijgaan zonder te wijzen op die edelmoedigheid, die zich thans wederom op zoo schitterende wijze heeft geuit bij gelegenheid van den noodkreet, die alle harten heeft getroffen, toen men te weten kwam, dat in Oostenrijk en Hongarije duizenden kinderen te mid den van de verschrikkelijkste ellende omkwamen.

Bij het zien van de welwillende, offervaardige en oprechte manier, waarop allen, welgestelden en minvermogenden, bijgedragen hebben om hun liefdegift in de schaal der liefdadigheid te leggen, gevoelden wij ons diep ontroerd; zij hebben toch op eene eenvoudige en waardige wijze de opwelling van hunne philantrophie belichaamd door wederom bij te dragen voor een liefdewerk, dat God zeker zal zegenen.

Als teeken van oprechte dankbaarheid — en wij zullen daarbij voorzeker tevens de tolk zijn der ongelukkige kinderen, te wier behoeve de door U bijeengebrachte gelden besteed zullen worden — richten wij daarom deze woorden van dank tot U allen, die het oor geleend hebt aan den noodkreet, toen door ons om een blijk van Uwe milddadigheid werd gevraagd.

God, die in zijn schoot de werken van barmhartigheid bewaart, zal ongetwijfeld ook deze hebben opgeteekend in en oogenblikken van zegening doen verkeeren.

De Comité.

Movimiento Marítimo

Di 11 te 21 di Feb.

A drenta.

Dia 11 di Feb
Ansaldo V vap ita di Europa
Lijsefiord vap noru di Maracaibo
Confidencia gol ven di Maracaibo
Maria gol hol di Maracaibo
Loisiana gol am di Maracaibo

Dia 12 di Feb
Caracas vap am di La Guaira
Venecia vap hol di Aruba
Ceres vap hol di Pensacola
Columbia vap am di gera di Ponce
Virginia gol ven di La Vela
Aida gol hol di Aruba

Dia 13 di Feb
Atlas rem hol di Maracaibo
Pto Cabello lanch hol di Maracaibo
Electra gol hol di Maracaibo
Lelia gol hol di Aruba
La Mano de Dios gol col di Trinidad

Dia 14 di Feb
Gladiator vap ingl di Europa
Broddea vap ing di Pto Cabello
Ulyses vap hol di St Andrewbay
Julia Ramona gol ven di *La Vela*
Maria Leoncita gol hol di Aruba

Dia 15 di Feb
Diana vap hol di Maracaibo

Dia 16 di Feb
Fricia gol ven di Guanta
Prinsses Juliana gol hol di Aruba
Zulia vap am di New York
Lelia gol hol di Bonaire

Dia 17 di Feb
van Rensalaer vap hol di Colon
Owego vap am di Baltimore
Maria gol hol di Bonaire
Meteor gol hol di Barbados
Sirena gol hol di Maracaibo

Dia 18 di Feb
Lake Cresent vap am di Pto Cabello
Sirena gol hol di Maracaibo
Bonham vap am di Cuba

Dia 19 di Feb
Merida vap am di Maracaibo
Achilles vap hol di Puerto cabello
Prometheus vap amdi gera di Martinique
Reina gol hol di Martinique
Isabel gol hol di Aruba

Dia 20 di Feb
Prins Willem I vap hol di Haiti

Dia 21 di Feb
Smaragd vap noru di Pto Cabello
Samson rem ven di Pto Cabello

A sali.

Dia 11 di Feb
Ansaldo V vap ita pa Pto Colombia
Republica gol dom pa Samana
Themis gol ven pa Maracaibo

Dia 12 di Feb
Caracas vap am pa New York
Lijsefiord vap noru pa New York
Ceres vap hol pa Argentina
Stavangeren vap noru pa Cuba
Gaceia gol hol pa Maracaibo
Luisiana gol am pa Maracaibo

Dia 13 di Feb
Atlas rem hol pa Maracaibo
Pto Cabello lan hol pa Maracaibo
Juanita gol dom pa Romana
Lelia gol hol pa Bonaire
Fedalme gol hol pa Bonaire
Samson rem ven pa Cap Roman

Dia 14 di Febr
Gladiator vap ingl pa Pto Colombia
Lake Copey vap am La Guaira
Confidencia gol ven pa Maracaibo

Dia 15 di Feb
Brodlea vap ing pa Savana
Merida vap am pa Maracaibo

Dia 16 di Feb
Columbia vap am di gera pa Colon
Lelia gol hol pa Aruba
Ulysses vap am pa Buenos Ayres

Dia 17 di Feb
Hidalguia gol ven pa Pto Cabello

Dia 18 di Feb
van Rensselaer vap hol pa La Guaira
Zulia vap am pa New York
Diana vap hol pa Maracaibo
Lake Cresent vap am pa Pto Colombia
Maria Leoncita gol hol pa Aruba

Dia 19 di Feb
Aida gol hol pa Pto Cabello
Meteor gol hol pa Maracaibo
Maria gol hol pa Maracaibo

Dia 20 di Feb
Achilles vap hol pa Haiti
Prometheus vap am di gera pa Colon
Bonham vap am pa Guanta
Merida vap am pa La Guaira
El Paso gol col pa Rio Hacha

Dia 21 di Feb
Prins Willem I vap hol pa Pto Cabel

Buitenland.

Bekeeringen tot Katholieke Kerk.

Nog niet lang geleden lazen wij in de Amerikaansche tijdschriften het troostend bericht, dat Dr KINSMAN. Bisschop van de Episcopale (Protestantsche) Kerk van Delaware, Vereenigde Staten, tot de Katholieke Kerk was overgegaan.

Dr KINSMAN is de derde bisschop van Delaware.

De eerste was Dr. ALFRED LEE, die behoorde tot de zoogenaamde Low Church Een eigenaardigheid van de Low Church-men is, dat zij volstrekt niet meegaan met de Oxford-beweging, die de bekeering tot het Katholieke geloof van zeer veel Anglikaansche geestelijken tot gevolg heeft gehad, o. a. van den later beroemden Kardinaal Newman.

Van Dr. Lee wordt verhaald, dat hij een student aan het Algemeen Theologisch Seminarie in New-York City, dien hij verdacht van Roomsche neigingen, eens de deur wees met de raadgeving: „Jongmensch, ga naar Rome. Daar hoor je thuis."

Deze student, Joseph Newton Watson volgde den raad van zijn bisschop echter niet op, werd Anglikaansch priester gewijd door Bisschop Whittingham van Maryland, en werd later lid van het bestuur van hetzelfde Seminarie, waar hij als student was uitgezet.

De tweede bisschop was Dr Leighton Coleman, een leerling van Pusey, het hoofd van de Oxford-beweging. Hij trachtte heen te zeilen tusschen de Scylla van Rome en de Charybdis van Genève.

Zijn eenige zoon, Anglikaansch priester, stichtte een bij uitstek streng doorgevoerde High Church missie in Wilmington.

Maar toen hij zag, dat hij den boog der Katholiciteit niet kon voltooien zonder den sluitsteen van den heiligen Petrus, verliet hij zijn Episcopale bediening en ging over tot de Katholieke Kerk.

Terwijl Dr Kinsman aan anderen, die denzelfden strijd doormaakten als hij zelf, den raad gaf zich aan Rome te onderwerpen, hield hij nog vast aan de beginselen der Anglikaansche Hervorming, zooals die worden opgevat door de school van Gore, Liddon en Dean Church.

Slechts heel langzaam had het proces van ontwikkeling en overtuiging plaats in zijn eigen ziel, en eerst na tien jaar volgde hij zelf den raad op, dien hij anderen gegeven had.

Omstreeks denzelfden tijd, dus slechts eenige maanden geleden, heeft Aartsbisschop de Berghes et de Rache, Metropolitaan van de oud-Katholieke Kerk van Amerika, de hoogste waardigheids-bekleeder van die godsdienstige gemeente op het Westelijk halfrond, zich onderworpen aan het gezag van den Paus.

Van heinde en verre.

— In Broadway, te New-York is nu een bioscoop geopend, die wat grootte, weelderigheid van inrichting en kosten van bouw aangaat, alles overtreft, wat er op dat gebied in die metropool nog vertoond was. De bouwkosten bedroegen 6,500.000 dollar, er zijn zitplaatsen voor 53000 menschen ; er is een foyer van 60 M. lengte enz.

Rekent men dat er per dag twee voorstellingen worden gegeven dan kan de dagelijksche recette 5000 dollar beloopen. Behalve films krijgt het publiek er ook korte tooneelstukjes, degelijke muziek enz. te genieten.

Tegen dit bioscooppaleis kan zelfs de Metropolitan Opera House het niet opnemen, wat betreft afmetingen en luxe van inrichting.

— Doña Zelta Pedreira de Abreau Magalhaes, eene dame behoorende tot de aristocratie van Brazilië, is niet lang geleden, nadat zij weduwe was geworden, als religieus ingetreden in de Congregatie der Zusters van het H. Sacrament.

Deze dame heeft drie zoons priesters en zes dochters Zusters van Liefde. Zij ontving het kloosterkleed uit de handen van een van haar eigen zoons.

— Het is bekend, dat Hendrik VIII koning van Engeland, (1509—1547) indertijd een boek heeft uitgegeven tegen Luther, ter verdediging der Zeven heilige Sacramenten der Katholieke Kerk, waarvan Luther een aantal, op eigen gezag, over boord wierp.

Naar aanleiding van dit boek verwierf Hendrik VIII in 1521 van Paus Leo X den titel van verdediger des Geloofs. Natuurlijk van het Katholieke Geloof. Tot nu toe dragen de Engelsche koningen dien titel, ofschoon ze allesbehalve Verdedigers van het Katholieke Geloof zijn.

Het is nu uitgemaakt, dat de schrijver van het boek over de Zeven heilige Sacramenten, in opdracht van Hendrik VIII, BERNARD ANDREW is geweest, destijds Prior van de Paters Augustijnen in Londen, een religieuse orde, waartoe Luther ook eenmaal behoorde. Deze BERNARD ANDREW was de leermeester van Hendrik VIII

— Pierre l'Ermite, de Parijsche kanunnik Loutil had in de „*Croix*" een artikel geschreven over den Tango-dans en erop gewezen, dat er wel een nette vorm bestaat, doch dat deze altijd weer tot den oorspronkelijken schandelijken dans ontaardt.

Hij heeft daarover zure gezichten te verduren gehad en komt erop terug.

Hij vertelt : Een jong officier zeide tot zijn moeder : „Ik wil trouwen; help mij om een vrouw te vinden "

„Ja, welke bijzondere verlangens heb je ?"

„Voor alles wil ik een meisje, dat niet den tango danst."

„Nou maak je grappen ; dien dans je zelf toch ook !"

„Ja, mama, juist daarom......"

—In een druk bezochte vergadering te Keulen, belegd door de vrije vereenigingen werd een motie aangenomen, waarin wordt gezegd: Daar de gevangenen, die werken aan den heropbouw in Noord Frankrijk (op het oogenblik 250.000) niet vóór de aankomst van vervangers uit Duitschland worden vrijgelaten, verklaren de Duitsche arbeiders zich bereid tot aflossing van de krijgsgevangenen door vrije arbeiders en tot krachtige medewerking aan de heropbouw van het verwoeste Frankrijk. Deze verklaring zal zoo spoedig mogelijk worden gezonden aan de Duitsche regeering, de Duitsche wapenstilstandscommissie te Dusseldorf en de rijks commissie te Coblenz ter doorzending aan de geall. mogendheden, maarschalk Foch en de commissie voor de bezette gebieden.

—De bekende Amerikaansche voorstander van drooglegging der geheele wereld, Walter Johnson, bekend als "Pussyfood," zou te Londen in Essexhall voor drooglegging pleiten. Studenten van de Londensche universiteit evenwel maakten hem niet slechts het spreken onmogelijk, doch, ondanks de politie, wisten zij zich ook van zijn persoon meester te maken. Zij droegen hem in triomf naar King's college en door het Westend, waar zij hem lieten zien voor alle hotels en koffiehuizen, waar nog sterke drank wordt geschonken. Het was een groote optocht, die geweldige hilariteit verwekte. Een ieder stond stil om de stoet door te laten, die zijn weg vervolgde onder het geroep van : „We 've got Pussyfood !"

Ten slotte viel de optocht in een hinderlaag, gelegd door de politie, en deze slaagde er toen in Johnson te bevrijden.

— Een Australisch aalmoezenier, pater W Gwyn S. J., heeft, meldt de *Univers*, verteld, hoe een absoluut ongeloof man op het stichtend voorbeeld, door maarschalk Foch gegeven, bekeerd is.

Er had namelijk in een Parijsche kerk een godsdienstplecht plaats, waarbij ook de groote maarschalk tegenwoordig was. De ongeloovige was naar de kerk gegaan, alleen met 't doel om te zien, hoe maarschalk Foch zich bij die godsdienstoefening zou gedragen.

Foch knielde eerbiedig neder, evenals de minste der aanwezigen en bad eerbiedig zijn rozenhoedje. Dit stemde den ongeloovige tot nadenken en het gevolg was, dat hij zich tot het katholieke geloof bekeerde.

—De Bisschop van Southwart, Engeland, heeft een goed werk verricht door een Adventbrief uit te geven, handelende over de *Heiligheid van het Huwelijk.*

Het is vooral in het huisgezin, schrijft de Bisschop, dat de reconstructie van het volk en van de volkswelvaart moet beginnen; het is niet doenlijk om alles over te laten aan het gouvernement en aan den Staat.

Deze adventbrief is zeer actueel, want de couranten staan vol met echtscheidingsprocessen, die al de geheimen van het private huwelijksleven der belanghebbenden openbaar maken en die doen inzien, met welk een luchtigheid en onbegrijpelijke lichtzinnigheid duizenden een der voornaamste en belangrijkste gebeurtenissen van het leven beginnen.

De Bisschop schrijft o. m. dat de Staat voor een groot gedeelte verantwoordelijk is voor het voortgaan dezer wantoestanden, doordat deze wetten op echtscheiding, het ontbinden van den huwelijksknoop, zoo gemakkelijk maken.

Adverteeren is voor de zaken even noodzakelijk, als de ademhaling voor den zakenman.

Bekendmaking.

De verkoop van Zilveren, Gouden en Juweelen voorwerpen, beleend ter Spaar- en Beleenbank van 1sten **September 1918** t/m 31e **December 1918,** onder **No. 2983 W** t/m **No. 419 X** zal plaats hebben op Donderdag, den 26n Februari 1920 a. s. en volgende Donderdagen

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 21 Februari 1920.

De Voorzitter

8 C. S. GORSIRA.